

Naudi: "Volem invertir la tendència de la legislatura que no ens ha portat enlloc per la manca de decisió de DA"

Naudi destaca que SDP proposa "polítiques adaptades a la realitat del país" que s'allunyen d'"alguns radicalismes que certes persones proposaven i que pensem que avui dia no són aplicables"

M.C. | Actualitzada el 22/02/2015 23:30

Mantenint la incògnita fins a l'últim moment entre Bartumeu i Naudi, Socialdemocràcia i Progrés (SDP) va escollir el segon com a candidat a cap de Govern per defensar un nou projecte que Naudi considera que ja ha calat entre l'electorat. Aquest arquitecte de professió, amb un ampli bagatge en la política comunal i nacional, afronta aquest repte amb la voluntat d'acabar amb "aquest statu quo de manca de decisió de DA" i amb propostes que defineix de centreesquerra, i que incideixen en temes polèmics com la despenalització de l'avortament o la denominació de les unions entre persones del mateix sexe.

Quin és l'eix que defineix SDP en aquestes eleccions?

La campanya l'enfoquem sobre tres eixos: confiança, responsabilitat i cooperació. El que cal és redreçar l'economia per generar riquesa i il·lusió. Proposem un canvi de manera de fer, que hi hagi més diàleg. Hem vist que aquesta legislatura s'ha caracteritzat per una dosi de crispació, de descontentament de diferents sectors i cal comptar amb tothom, per generar aquest creixement i prosperitat que necessitem. A partir d'aquí parlem de solidaritat, cal que tothom tingui la igualtat d'oportunitats que tant defensem en el nostre grup. I responsabilitat perquè ens hi hem d'implicar tots, les institucions, però sobretot la ciutadania i el sector privat.

Parla de reactivació econòmica, quines són les mesures que proposen des d'SPD?

Per reactivar l'economia el sector privat ha de poder tirar endavant els seus projectes, tenir les seves oportunitats i per això cal que les institucions juguin el seu joc. Per tant, s'ha d'acabar de legislar en aquells aspectes que s'han quedat sobre la taula o en un calaix, i cal generar seguretat jurídica de cara a la inversió estrangera. Som partidaris de mantenir la fiscalitat que tenim, no volem apujar aquesta pressió, però sí que estigui més ben repartida. Per a nosaltres és molt important que hi hagi transparència, però de cara a generar riquesa o que les empreses puguin créixer és important que una sèrie de reglamentacions molt feixugues i que estan establertes es puguin adaptar a la realitat. Per generar activitat econòmica caldrà, a partir d'aquesta seguretat jurídica, que arribi finançament i per això és important que el nostre sistema bancari contribueixi a facilitar i fer arribar el crèdit allà on ha d'arribar.

En quines mesures es pensaria perquè la fiscalitat sigui més justa?

El tipus impositiu per a nosaltres està bé, no volem que s'augmenti. Però s'ha de repartir millor, que hi hagi les exoneracions que hi ha en certs tipus d'empreses, SICAV, rendiments de bons, que s'escapen una mica del marc tributari.

També ha parlat de millorar la capacitat de les famílies. Quines són les propostes en aquest àmbit?

El poder adquisitiu de les famílies ha de pujar, el sou base establert ha de pujar. Això més que a cop de decret, l'única manera de fer-ho és generant riquesa. També és molt important que puguem negociar un acord d'associació amb Europa el més ràpid possible per generar aquesta confiança i que les empreses puguin sortir a l'exterior amb igualtat de condicions i amb aquesta facilitat i seguretat jurídica que tan important és.

Heu marcat algun calendari de com s'hauria de produir aquest procés d'acostament a Europa?

És molt important establir un pacte d'Estat perquè totes les forces que estigui representades en el futur Consell puguin participar en aquest procés. Ha de ser obert, amb el màxim d'aportacions i, per tant, sóc optimista. La comissió ja va dir que entenia les nostres preocupacions i ja ha avançat que hi pot haver una progressivitat i que no totes les mesures que se'ns proposin s'han d'aplicar de cop. Aquí és on hem de ser prou hàbils per fer pesar els nostres plantejaments, defensar allò que volem anar a negociar i establir un calendari per a aquelles qüestions que ens puguin afectar ràpidament, fer-ho ràpid, però aquelles més problemàtiques, allargar-les en el temps de forma gradual.

Un dels aspectes que pot allargar aquesta entrada en vigor de l'acord és la disposició dels bancs a intercanviar de forma automàtica la informació?

Hi ha un calendari bastant marcat que és el 2018 i tal com han anat els esdeveniments fins ara, aquí difícilment la cosa serà diferent. És un tema gradual, però tot el sistema bancari andorrà s'haurà d'anar preparant durant aquests anys per posar les disposicions i per a aquest intercanvi automàtic.

Quines especificitats s'haurien de conservar d'Andorra?

Per nosaltres és molt important el tema del comerç, mantenir aquests diferencials. Però hi ha una qüestió amb la lliure circulació de persones i de béns amb què haurem de ser curosos en el sentit que hem de continuar tenint el nostre equilibri i control com ha estat fins ara. Un dels nostres avantatges és la tranquil·litat, la seguretat com a país i, per tant, això ho hem de poder mantenir i potenciar.

Parlàveu de solidaritat. Un dels temes que vau exposar era el de la sanitat. Quin hauria de ser el model sanitari andorrà?

És primordial mantenir l'estat del benestar i tenir la millor sanitat pública que puguem. Sí que hi ha uns plans pilot en marxa, però no s'ha fet aquella reforma important per millorar el funcionament del SAAS. Per nosaltres és important que el Ministeri de Salut porti directament el control i estableixi la política sanitària i en aquests moments veiem que continua havent un cert desordre. Cal establir un pla de salut per als propers 10-15 anys i seguir-lo sense fer canvis constants. Aquesta manca de dinàmica ens ha portat a la pèrdua de grans professionals, problemes interns entre diferents col·lectius, mancances de certes especialitats que avui encara no hi són, i s'ha de posar una mica d'ordre. El SAAS, integrat dins del Ministeri, haurà de vetllar perquè hi hagi una gestió econòmica el més acurada possible sense disminuir prestacions, i crec que aquest serà un objectiu indispensable d'assolir i posar en funcionament en els propers anys.

Creieu que està dimensionada ara la sanitat?

De forma global està ben dimensionada, tot i que calen uns ajustaments perquè hi ha desequilibris entre diferents especialistes, i manquen algunes especialitats que se'ns ha fet veure que s'han substituït per professionals privats, que ja està bé, però per nosaltres és primordial tenir la majoria de les especialitats cobertes dins de l'àmbit públic i que tothom hi tingui accés de forma garantida. No estic parlant d'una sanitat universal, perquè el nostre sistema no ho permet. El copagament és una via que es va escollir fa anys, s'ha de seguir i és bona tot i que necessita millorar. Sense caure en un sistema de sanitat universal, l'Estat ha de garantir que tota persona té dret a aquesta sanitat i que dins del sistema de proteccions socials qui no hi pugui accedir tingui garantits uns serveis mínims.

Pel que fa a l'àmbit social, quina és la vostra posició respecte a temes polèmics com el de l'avortament?

En relació a la despenalització de l'avortament ens decantem pels supòsits bàsics. També portem un altre tema que és que les persones puguin escollir el seu final de vida, plasmar en un document aquelles voluntats de com volen fer aquest procés. Poder-ho establir lliurement dins un marc jurídic, és un dret bàsic que també caldrà legislar. Sense caure en el debat de si estem a favor o no de l'eutanàsia seria el procés previ a aquesta situació.

Per tant, s'haurà de legislar sobre l'eutanàsia?

L'eutanàsia és un procés que pot anar més enllà, però aquest és un pas previ, és a dir, si una persona arriba al final de la seva vida i està patint que pugui decidir que no vol que se li allargui el sofriment amb calmants. Proposem que hi hagi un ampli debat, que es pugui legislar i emparar dins un text.

Un altre dels temes que han generat controvèrsia ha estat la denominació de les unions entre persones del mateix sexe. Per quina es decanten?

Continua havent-hi discriminació. La nostra Constitució ja ho diu que no s'ha de discriminar ningú i la paraula matrimoni s'ha de considerar per igual. És una llei que més tard o més d'hora caldrà actualitzar i retocar.

Creu que s'ha d'obrir el debat sobre el model d'Estat?

Sobre aquesta qüestió crec que primer s'ha de discutir al Consell que és l'òrgan màxim de debat elegit democràticament i després per a certes qüestions, si cal i s'ha de tocar la Constitució, primer es tracta al Consell i el referèndum seria a posteriori. Pel que fa al model d'estat, el sistema de coprincipat parlamentari està bé i la Constitució està ben adaptada, fins i tot al meu entendre, en relació a la despenalització de l'avortament. Més enllà que un dels dos coprínceps no signi el text, quan es parla del dret a la vida hi ha un debat que caldria tenir. On comença i on acaba el dret a la vida? A partir de quin moment es pot considerar vida? Per molts és a partir que l'infant neix i per d'altres a partir del moment de la fecundació, per tant, la vida què és? Aquí hi ha un debat i sense tocar la Constitució, al meu entendre, per a mi la vida començaria una mica més tard, a partir del moment que neix l'infant.

Pel que fa a l'accés a la nacionalitat, quina és la seva proposta?

La rebaixa de la nacionalitat és un aspecte que defensem des de fa anys. Entenem que 20 anys és molt, i per a aquella persona que lliurement vol decidir fer-se andorrana i poder participar en la vida del país amb tots els drets, proposem una rebaixa fins als 10 anys.

I els residents, haurien de poder votar a les comunals?

A nivell comunal és un dret bàsic, un ciutadà o resident que paga els seus tributs als comuns hauria de poder decidir. Però no és tan fàcil perquè caldria tocar la Constitució ja que el dret a vot va lligat amb la nacionalitat. A més, també hi ha el fet que els comuns, amb el sistema de relació d'Estat que tenim, tenen unes potestats que van més enllà que uns simples ajuntaments d'un altre país. No dic que no hi tinguin dret, sinó que també podrien tenir dret a decidir, el que passa és que, si estem d'acord a rebaixar la nacionalitat a 10 anys, per a un resident 10 anys tampoc són molts i possiblement supliria aquesta mancança, perquè si posem un mínim d'anys per poder votar a les comunals, entenc que en menys de 5 anys no podria ser, i de 5 a 10 tampoc són molts.

SDP aposta per fer canvis en el sistema electoral. Cap a on l'encaminarien?

Per nosaltres és una proposta important que també requeriria tocar la Constitució actual. Som partidaris d'una llista nacional única perquè entenem que un vot és una persona. És important recordar que els consellers generals, abans de la Constitució, defensaven el país però també la parròquia perquè el sistema de funcionament era diferent. Avui dia, amb la Constitució a la mà, i havent passat aquests 22 anys, les coses ja no són així, i els 28 consellers que hi ha

defensen l'interès de país, i rarament s'ha vist que defensin un tema específic d'una parròquia determinada. Ja no té sentit aquest equilibri que es va buscar en un moment donat, i tots els consellers han de ser igual, i que tots tinguin el mateix pes. Hi ha un desequilibri poblacional important de representació, no és just, no és democràtic i proposem una llista nacional proporcional dins de la qual hi hagi el vot preferent, de manera que el ciutadà podria escollir fins a tres persones que podrien encapçalar la candidatura. Això ens allunya de les llistes obertes.

De quina manera influirà el trencament amb el PS en el resultat de les eleccions?

És indubtable que hi ha una part que perjudica. Gent que sempre havia estat fidel i ens havia seguit o ens segueix en els nostres plantejaments a vegades se li fa difícil saber a quin lloc està. Però hem aconseguit fer passar el missatge i la part positiva és que sense grans traumes tothom ha apostat per allò que creu, per tant, continuem defensant els posicionaments de centreesquerra, amb un cert pragmatisme, tocant de peus a terra, proposant polítiques adaptades a la realitat del país i ens allunyem d'alguns radicalismes que certes persones proposaven i que pensem que avui dia no són aplicables.

El fet d'haver tardat més que altres partits en presentar el cap de llista us ha pogut perjudicar? Quins efectes pot tenir a l'hora dels resultats?

Hem seguit una línia coherent des del primer dia. Sempre hem dit que treballàvem projecte, programa, persones. No ens hem allunyat ni un centímetre d'allò que defensem a nivell dels nostres plantejaments, dels valors de centreesquerra i hem treballat aquest projecte. Hem comptat amb aquelles persones de dins el nostre àmbit, del nostre moviment i també hem anat a buscar persones independents que defensin els plantejaments de progrés i amb això hem mantingut una certa coherència comparativament amb altres forces polítiques que encara a data d'avui es fa difícil d'entendre posicionaments de determinades persones, o canvis sobtats que hi ha hagut en la configuració de llistes.

Li hauria agradat que Jaume Bartumeu hagués agafat un paper més protagonista dins de la llista?

Jaume Bartumeu forma part de la llista, de la candidatura i del projecte. És una aposta personal, i ja vam dir que al partit ens hagués agradat que estigués més endavant.

Quin és l'objectiu d'SDP en aquestes eleccions? I quin resultat esperen obtenir?

No m'agrada fer travesses, però el nostre objectiu és aconseguir el canvi que Andorra necessita i per tant, fer el millor resultat possible, ser la força més votada i invertir la tendència d'aquesta legislatura que hem vist que no ens ha portat enlloc amb aquest statu quo de manca de decisió de DA i, per tant, anirem a ser la força més votada i el canvi que el país necessita.